

rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii

Dz. U. z 28 sierpnia 2008 r. Nr 156, poz. 969

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia 14 sierpnia 2008 r.

w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii

Na podstawie art. 9a ust. 9 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, obowiązku zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii, w tym:

- 1) rodzaje odnawialnych źródeł energii;
- 2) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii;
- 3) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii za pomocą instalacji wykorzystujących w procesie wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą”, oraz inne paliwa;
- 4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 9e ust. 5 ustawy;
- 5) wielkość i sposób obliczania udziału energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 ustawy, w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w okresie kolejnych 10 lat;
- 6) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej i ciepła ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 9a ust. 1, 6 i 7 ustawy:

a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia,

b) poniesionej opłaty zastępczej,

c) kosztów zakupu energii elektrycznej lub ciepła, do których zakupu przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) biomasa — stałe lub ciekłe substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, które ulegają biodegradacji, pochodzące z produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz leśnej, a także przemysłu przetwarzającego ich produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji;
- 2) uprawy energetyczne — plantacje zakładane w celu wykorzystania pochodzącej z nich biomasy w procesie wytwarzania energii;
- 3) biogaz — gaz pozyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 4) mieszane paliwo wtórne — paliwo będące mieszanką biomasy lub biogazu oraz innych paliw, przygotowane poza jednostką wytwórczą zużywającą to paliwo;
- 5) jednostka wytwórcza — wyodrębniony zespół urządzeń należących do przedsiębiorstwa energetycznego, służący do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła i wyprowadzenia mocy, opisany przez dane techniczne i handlowe;
- 6) układ hybrydowy — jednostkę wytwórczą wytwarzającą energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła wykorzystywane są nośniki energii wytwarzane oddzielnie w odnawialnych źródłach energii i w źródłach energii innych niż odnawialne, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła.

§ 3. Obowiązek uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej uznaje się za spełniony, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne przedstawiło do umorzenia, lub z uiszczonej przez przedsiębiorstwo energetyczne opłaty zastępczej, w wykonanej całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej przez to przedsiębiorstwo odbiorcom końcowym, wynosi nie mniej niż:

- 1) 7,0 % — w 2008 r.;
- 2) 8,7 % — w 2009 r.;
- 3) 10,4 % — w 2010 r.;

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905.

- 4) 10,4 % — w 2011 r.;
- 5) 10,4 % — w 2012 r.;
- 6) 10,9 % — w 2013 r.;
- 7) 11,4 % — w 2014 r.;
- 8) 11,9 % — w 2015 r.;
- 9) 12,4 % — w 2016 r.;
- 10) 12,9 % — w 2017 r.

§ 4. 1. Do energii wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii zalicza się, niezależnie od mocy tego źródła:

- 1) energię elektryczną lub ciepło pochodzące w szczególności:
 - a) z elektrowni wodnych oraz z elektrowni wiatrowych,
 - b) ze źródeł wytwarzających energię z biomasy oraz biogazu,
 - c) ze słonecznych ogniw fotowoltaicznych oraz kolektorów do produkcji ciepła,
 - d) ze źródeł geotermalnych;
- 2) część energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów komunalnych, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 44 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587 oraz z 2008 r. Nr 138, poz. 865).

2. W przypadku jednostki wytwórczej, o której mowa w § 6 ust. 1, w której jest spalana biomasa w źródłach o mocy elektrycznej wyższej niż 5 MW, do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii zalicza się energię elektryczną lub ciepło w ilości obliczonej według wzoru, o którym mowa w § 6 ust. 1, o ile udział wagowy biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej, a także przemysłu przetwarzającego jej produkty, w łącznej masie biomasy w ilości określonej we wniosku, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy, dostarczonej do procesu spalania, wynosi nie mniej niż:

- 1) 5 % — w 2008 r.;
- 2) 10 % — w 2009 r.;
- 3) 25 % — w 2010 r.;
- 4) 40 % — w 2011 r.;
- 5) 55 % — w 2012 r.;
- 6) 70 % — w 2013 r.;
- 7) 85 % — w 2014 r.;
- 8) 100 % — w 2015 r.;
- 9) 100 % — w 2016 r.;
- 10) 100 % — w 2017 r.

3. W przypadku układu hybrydowego, w którym spalana jest biomasa w źródłach o mocy elektrycznej wyższej niż 20 MW, do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii zalicza się energię elektryczną lub ciepło w ilości obliczonej według wzoru, o którym mowa w § 9 ust. 2, o ile udział wagowy bio-

masy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej, a także przemysłu przetwarzającego jej produkty, w łącznej masie biomasy w ilości określonej we wniosku, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy, dostarczonej do procesu spalania, z zastrzeżeniem ust. 5, wynosi nie mniej niż:

- 1) 5 % — w 2008 r.;
- 2) 10 % — w 2009 r.;
- 3) 20 % — w 2010 r.;
- 4) 20 % — w 2011 r.;
- 5) 20 % — w 2012 r.;
- 6) 25 % — w 2013 r.;
- 7) 30 % — w 2014 r.;
- 8) 40 % — w 2015 r.;
- 9) 50 % — w 2016 r.;
- 10) 60 % — w 2017 r.

4. W przypadku jednostki wytwórczej, w której spalana jest wyłącznie biomasa w źródłach o mocy elektrycznej wyższej niż 20 MW, do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii zalicza się energię elektryczną lub ciepło w ilości wynoszącej 100 % energii wytworzonej w jednostce wytwórczej, o ile udział wagowy biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej, a także przemysłu przetwarzającego jej produkty, w łącznej masie biomasy w ilości określonej we wniosku, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy, dostarczonej do procesu spalania, z zastrzeżeniem ust. 5, wynosi nie mniej niż:

- 1) 20 % — w 2010 r.;
- 2) 20 % — w 2011 r.;
- 3) 20 % — w 2012 r.;
- 4) 25 % — w 2013 r.;
- 5) 30 % — w 2014 r.;
- 6) 40 % — w 2015 r.;
- 7) 50 % — w 2016 r.;
- 8) 60 % — w 2017 r.

5. W przypadku gdy jednostka wytwórcza, o której mowa w ust. 3 lub 4, oddana zostanie do użytku do dnia 31 grudnia 2012 r., udział wagowy biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej, a także przemysłu przetwarzającego jej produkty, dla tej jednostki jest określany odpowiednio zgodnie z ust. 3 lub 4, jednak na poziomie nie wyższym niż 20 %.

6. Wyłączenie odpadów z przemysłu przetwarzającego produkty z produkcji leśnej, o którym mowa w ust. 2—4, nie dotyczy odpadów spalanych w miejscu ich powstania.

§ 5. 1. W przypadku gdy jedno przedsiębiorstwo energetyczne posiada więcej niż jedną jednostkę wytwórczą, o której mowa w § 6 ust. 1, lub układ hybrydowy, dopuszcza się rozliczanie udziału wagowego biomasy dla grupy tych jednostek.

2. Energię elektryczną wytworzoną w jednostce wytwórczej, o której mowa w § 4 ust. 1, w okresie jej rozruchu technologicznego, z wyjątkiem energii elektrycznej wytworzonej w jednostce, o której mowa w § 6 ust. 1, lub wytworzonej w układzie hybrydowym, zalicza się do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii. Do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii zalicza się energię elektryczną wytworzoną w okresie do 60 dni od dnia rozpoczęcia rozruchu technologicznego jednostki wytwórczej.

3. Przez rozruch technologiczny, o którym mowa w ust. 2, rozumie się wyłącznie przeprowadzanie prób i testów umożliwiających końcowy odbiór jednostki wytwórczej.

§ 6. 1. W jednostce wytwórczej, w której są spalane biomasa lub biogaz wspólnie z innymi paliwami, do energii wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii zalicza się część energii elektrycznej lub ciepła odpowiadającą udziałowi energii chemicznej biomasy, lub biogazu w energii chemicznej paliwa zużywanego do wytwarzania energii, obliczaną na podstawie rzeczywistych wartości opałowych tych paliw, z zastrzeżeniem § 9 ust. 1, według wzoru:

$$E_{OZE} = \frac{\sum_{i=1}^n M_{Bi} W_{Bi}}{\sum_{i=1}^n M_{Bi} W_{Bi} + \sum_{j=1}^m M_{Kj} W_{Kj}} E,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{OZE} — ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii [w MWh lub GJ];
- E — ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w jednostce wytwórczej, w której jest spalana biomasa lub biogaz wspólnie z innymi paliwami [w MWh lub GJ];
- M_{Bi} — masę biomasy lub biogazu, spalonych w jednostce wytwórczej [w Mg];
- M_{Kj} — masę paliwa innego niż biomasa lub biogaz, spalonego w jednostce wytwórczej [w Mg];
- W_{Bi} — wartość opałową biomasy lub biogazu spalonych w jednostce wytwórczej [w MJ/Mg];
- W_{Kj} — wartość opałową paliwa innego niż biomasa lub biogaz, spalonego w jednostce wytwórczej [w MJ/Mg];
- n — liczbę rodzajów biomasy lub biogazu spalonych w jednostce wytwórczej;
- m — liczbę rodzajów paliw innych niż biomasa lub biogaz, spalonych w jednostce wytwórczej.

2. Pomiary, rejestracja oraz sposób obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii (E_{OZE}) wykonuje się zgodnie z procedurą pomiarów, rejestracji i obliczania ilości energii wytworzonej w tych źródłach, zwaną dalej „procedurą rozliczeń”, dla danej jednostki wytwórczej.

3. Procedurę rozliczeń opracowuje się zgodnie z:

- 1) przepisami o miarach, w zakresie pomiarów;
- 2) normami określającymi wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych lub wzorcujących, zgodnie z którymi badania biomasy lub biogazu wykonywane będą w laboratoriach wykazujących się kompetencją techniczną i biegłością w zakresie procedur rozliczeń i badań udokumentowaną w rozumieniu tych norm.

4. W przypadku spalania w jednostce wytwórczej biomasy lub biogazu wspólnie z innymi paliwami:

- 1) pomiary masy biomasy w postaci stałej i paliwa stałego innego niż biomasa obejmują pomiary masy każdego z tych paliw dostarczonych do procesu spalania;
 - 2) pomiary masy biomasy w postaci ciekłej lub biogazu oraz paliwa ciekłego lub gazowego innego niż biomasa lub biogaz powinny obejmować pomiary masy każdego z tych paliw dostarczonych do procesu spalania, wykonywane metodą bezpośrednią za pomocą pomiaru masy (przepływomierze masowe) lub metodą pośrednią za pomocą pomiaru objętości z korekcją temperatury, a w przypadku paliw gazowych także ciśnienia tych paliw;
 - 3) pobieranie próbek do badania właściwości fizykochemicznych poszczególnych rodzajów paliw, niezbędnych do obliczenia ich wartości opałowej, zwanych dalej „właściwościami fizykochemicznymi”, i pomiar masy tych paliw należy wykonywać w tym samym czasie i miejscu;
 - 4) oznaczanie właściwości fizykochemicznych paliw powinno się odbywać zgodnie z normami dotyczącymi właściwości tych paliw;
 - 5) w przypadku braku norm, o których mowa w pkt 4, dla danego rodzaju zużywanego paliwa, oznaczenie właściwości fizykochemicznych tego paliwa odbywa się według metod zwalidowanych w rozumieniu norm określających wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących.
- § 7. W przypadku stosowania w jednostce wytwórczej mieszanego paliwa wtórnego należy:
- 1) wykonać pomiary masy tego paliwa dostarczonego do procesu spalania w tej jednostce wytwórczej;
 - 2) oznaczyć ciepło spalania i wykonać obliczenia wartości opałowej tego paliwa oraz próbek paliw wchodzących w skład mieszanego paliwa wtórnego;

3) rejestrować udział energii chemicznej biomasy lub biogazu w energii chemicznej mieszanego paliwa wtórnego zgodnie z § 10.

§ 8. 1. W przypadkach określonych w § 6 i 7:

1) obliczania i rozliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej i ciepła dokonuje się zgodnie z procedurą rozliczeń na podstawie wskazań urządzeń i przyrządów pomiarowych w rozumieniu przepisów o miarach;

2) oznaczanie ciepła spalania i obliczanie wartości opałowej biomasy lub biogazu wykonuje się co 24 godziny z uśrednionej próby, z próbek pobieranych co:

- 8 godzin — dla jednostek wytwórczych o całkowitej zainstalowanej mocy cieplnej poniżej 50 MW,
- 4 godziny — dla jednostek wytwórczych o całkowitej zainstalowanej mocy cieplnej w zakresie od 50 MW do 250 MW,
- 2 godziny — dla całkowitej zainstalowanej mocy cieplnej jednostki wytwórczej wyższej od 250 MW.

2. W przypadku:

1) okresowego zasilania pośredniego zbiornika paliwa, uniemożliwiającego pobranie próbki w czasie określonym w ust. 1 pkt 2, próbkę powinno się pobrać w trakcie ciągłej pracy układu zasilania zbiornika, nie rzadziej niż co 2 godziny;

2) zmiany rodzaju dostarczanego paliwa, próbki pobiera się w ciągu godziny od zmiany paliwa, nie później niż przed kolejną zmianą rodzaju dostarczanego paliwa, niezależnie od ostatnio pobranych próbek w czasie określonym w pkt 1 lub ust. 1 pkt 2, przed zmianą rodzaju paliwa;

3) dostawy biomasy kierowanej bezpośrednio do pośredniego zbiornika paliwa lub do spalania, uniemożliwiającej pobranie próbek w czasie określonym w pkt 1 lub ust. 1 pkt 2, uśrednioną próbę do oznaczenia ciepła spalania i obliczenia wartości opałowej biomasy należy przygotować z próbek pobieranych w okresie doby z każdej dostawy biomasy.

§ 9. 1. W układzie hybrydowym wykonuje się oddzielnie pomiary ilości energii dostarczonej do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, a wytworzonej w:

- odnawialnych źródłach energii,
- źródłach innych niż odnawialne

— o ile nie są wykonywane pomiary, o których mowa w § 6 ust. 4 oraz w § 7 i 8.

2. W układzie hybrydowym, ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii, oznaczoną symbolem „ E_{OZE} ”, oblicza się przyjmując proporcjonalny udział ilościowy energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii

w ilości energii wytworzonej we wszystkich źródłach zasilających jednostkę wytwórczą, według wzoru:

$$E_{OZE} = \frac{\sum_{i=1}^n E_{POi}}{\sum_{i=1}^n E_{POi} + \sum_{j=1}^m E_{PKj}} E,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{OZE} — ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];
- E — całkowita ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];
- E_{POi} — ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnym źródle energii i wykorzystywanych w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];
- E_{PKj} — ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w źródle energii innym niż odnawialne źródło energii i wykorzystywanych w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];
- n — liczbę odnawialnych źródeł energii wytwarzających nośniki energii wykorzystywane w układzie hybrydowym;
- m — liczbę źródeł energii wytwarzających nośniki energii wykorzystywane w układzie hybrydowym, innych niż odnawialne źródła energii.

3. Ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii w elektrowni wodnej z członem pompowym, oznaczoną symbolem „ E_{OZE} ”, oblicza się według wzoru:

$$E_{OZE} = E_{cw} \left(1 - \frac{V_p}{V_c}\right),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{OZE} — ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii [w MWh];
- E_{cw} — całkowita ilość energii elektrycznej wytworzonej w elektrowni wodnej [w MWh];
- V_p — objętość wody przepompowanej, określaną na podstawie pomiaru strumienia objętości wody przepompowanej [w m³];
- V_c — objętość całkowitą wody pobranej przez turbiny elektrowni wodnej, określaną na podstawie pomiaru strumienia objętości wody pobranej przez te turbiny [w m³].

4. W okresie kalibrowania lub serwisowania urządzeń służących do pomiaru strumienia objętości wody, o którym mowa w ust. 3, dopuszcza się określenie objętości wody przepompowanej i wody pobranej przez turbiny dla celów obliczania ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii w elektrowni wodnej z członem pompowym przy wykorzystaniu metod pośrednich opartych o charakterystyki energetyczne hydrozespołów. Okres ten nie może przekroczyć 336 godzin w skali roku.

5. Przez kalibrowanie i serwisowanie urządzeń, o których mowa w ust. 4, rozumie się czynności wykonywane w sposób określony w instrukcji obsługi tych urządzeń.

§ 10. 1. Dane dotyczące ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii za pomocą instalacji wykorzystujących w procesie wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 3 pkt 20 ustawy, oraz wyniki pomiarów i obliczeń właściwości fizykochemicznych, o których mowa w § 6 ust. 4 oraz w § 7 i 8, a także dane uzyskane w wyniku tych pomiarów, rejestruje się w książce rejestrowej z ponumerowanymi kartami dziennymi lub z zastosowaniem elektronicznego systemu przetwarzania danych.

2. Rejestrację danych oraz wyników pomiarów i obliczeń w książce rejestrowej należy prowadzić w sposób spełniający następujące warunki:

- 1) każdą pozycję rejestrowanych danych oraz wyników pomiarów i obliczeń, po dokonaniu wpisów, podkreśla się poziomą linią;
- 2) poprawki mogą być wprowadzane w sposób umożliwiający odczytanie poprawionego lub skreślonego zapisu; poprawki należy potwierdzić podpisem osoby rejestrującej.

3. Rejestrację danych oraz wyników pomiarów i obliczeń z zastosowaniem elektronicznego systemu przetwarzania danych należy tak prowadzić, aby:

- 1) możliwy był wgląd do treści dokonywanych zapisów, a przechowywane dane oraz wyniki pomiarów i obliczeń były chronione przed zatarciem lub zniekształceniem;
- 2) zapisy zamieszczane były w sposób chronologiczny;
- 3) możliwe było sporządzanie wydruków za każdy dzień.

§ 11. 1. Miejscami dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzenia danych, o których mowa w art. 9e ust. 5 ustawy, są zaciski:

- 1) generatora;
- 2) ogniwa fotowoltaicznego;
- 3) ogniwa paliwowego, w którym następuje bezpośrednia przemiana energii chemicznej w energię elektryczną.

2. W przypadku braku urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach, o których mowa w ust. 1, dopuszcza się dokonywanie pomiarów w miejscu przyłączenia odnawialnego źródła energii do sieci operatora systemu elektroenergetycznego.

§ 12. 1. Parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, o których mowa w art. 9a ust. 6 ustawy, powinny umożliwiać:

- 1) dotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców;

2) współpracę z siecią oraz spełnienie wymagań technicznych w zakresie przyłączenia do sieci urządzeń wytwórczych, w przypadku źródeł przyłączanych do sieci.

2. Parametry techniczne i technologiczne wytwarzania ciepła w odnawialnych źródłach energii, o których mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, powinny umożliwiać dotrzymanie parametrów jakościowych nośnika ciepła i standardów jakościowych obsługi odbiorców oraz być dostosowane do wymagań technicznych w zakresie przyłączenia do sieci urządzeń wytwórczych, a także do parametrów nośnika ciepła oraz warunków pracy sieci ciepłowniczej.

§ 13. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 9a ust. 6 ustawy, uznaje się za spełniony, jeżeli sprzedawca z urzędu zakupił całą oferowaną mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, przyłączonych do sieci elektroenergetycznej znajdującej się w obszarze działania tego sprzedawcy.

§ 14. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w odnawialnych źródłach energii, zakupiono w ilości:

1) w jakiej je oferowano lub

2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączone odnawialne źródło energii, proporcjonalnie do udziału tego źródła w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

— pod warunkiem, że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, o którym mowa w § 16 ust. 3.

2. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci odnawialnych źródłach energii, w ilości proporcjonalnej do udziału każdego z tych przedsiębiorstw w łącznej sprzedaży ciepła przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

§ 15. 1. Koszty uzasadnione uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia albo poniesienia opłaty zastępczej uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych realizujących te obowiązki, przyjmując, że jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

2. Kosztami, o których mowa w ust. 1, uwzględnianymi w taryfach są koszty:

- 1) uzyskania świadectw pochodzenia, jednak nie wyższe niż koszty obliczone według wzoru:

$$K_{um} = O_{zj} \times E_{up}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{um} — maksymalny koszt uzasadniony uzyskania świadectw pochodzenia [w zł];

O_{zj} — jednostkową opłatę zastępczą, obowiązującą w roku sporządzania taryfy [w zł/MWh];

E_{up} — ilość energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne planuje przedstawić do umorzenia w pierwszym roku stosowania taryfy [w MWh];

- 2) opłaty zastępczej poniesionej w roku poprzedzającym rok sporządzania taryfy.

3. Ilość energii elektrycznej, oznaczona symbolem „ E_{up} ”, o której mowa w ust. 2 pkt 1, nie może być wyższa od różnicy pomiędzy ilością energii elektrycznej wynikającej z obowiązującego udziału ilościowego dla danego przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w § 3, i ilością energii wynikającej z poniesionej opłaty zastępczej.

§ 16. 1. Koszty zakupu energii elektrycznej, ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 6 ustawy, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach sprzedawców z urzędu, przyjmując, że jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez danego sprzedawcę z urzędu odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

2. Kosztami, o których mowa w ust. 1, uwzględnianymi w taryfach są koszty zakupu energii elektrycznej po cenach, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy.

3. Za koszty uzasadnione ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, uwzględniane w taryfach, uznaje się koszty zakupu ciepła, które nie spowodują w przedsiębiorstwie energetycznym, w danym roku, wzrostu cen lub stawek opłat za ciepło dostarczane odbiorcom, o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

4. Koszty zakupu ciepła ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych realizujących ten obowiązek, przyjmując, że jednostka ciepła sprzedawanego przez dane przedsiębiorstwo energetyczne wszystkim odbiorcom przyłączonym do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączone odnawialne źródło energii, jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

§ 17. W okresie od dnia 25 lutego 2008 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia, obowiązek uzyskania

i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej uznaje się za spełniony, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne przedstawiło do umorzenia, lub z uiszczonej przez przedsiębiorstwo energetyczne opłaty zastępczej, w wykonanej całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej przez to przedsiębiorstwo odbiorcom końcowym, wynosi nie mniej niż 7 %.

§ 18. W okresie od dnia 25 lutego 2008 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia, w przypadku:

1) jednostki wytwórczej, w której są spalane biomasa lub biogaz wspólnie z innymi paliwami, w źródłach o mocy elektrycznej wyższej niż 5 MW, do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii zalicza się energię elektryczną lub ciepło, w ilości obliczonej w sposób określony według wzoru, o którym mowa w § 6 ust. 1,

2) układu hybrydowego, w którym spalana jest biomasa, w źródłach o mocy elektrycznej wyższej niż 5 MW, do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii zalicza się energię elektryczną lub ciepło, w ilości obliczonej w sposób określony według wzoru, o którym mowa w § 9 ust. 2

— o ile udział wagowy biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej, a także przemysłu przetwarzającego jej produkty, w łącznej masie biomasy dostarczanej do procesu spalania, wynosi nie mniej niż 5 %.

§ 19. Obowiązek potwierdzenia danych na potrzeby uzyskania świadectwa pochodzenia, o którym mowa w art. 9e ust. 1 ustawy, za okres od dnia 25 lutego 2008 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia, uznaje się za spełniony, o ile dokonanie pomiarów, ich rejestracja i obliczanie ilości energii wytworzonej, następowało na podstawie przepisów dotychczasowych, chyba że przepisy rozporządzenia są korzystniejsze dla wnioskodawcy.

§ 20. Do toczących się przed Prezesem URE spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy rozporządzenia.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.³⁾

Minister Gospodarki: *W. Pawlak*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie poprzedzone było rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 19 grudnia 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej oraz zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii (Dz. U. Nr 261, poz. 2187 oraz z 2006 r. Nr 205, poz. 1510), które utraciło moc z dniem 25 lutego 2008 r. na podstawie art. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy — Prawo energetyczne, ustawy — Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 21, poz. 124).